Rimaszombat, 1898. szeptember 16. 37. szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Szerkesztőség:
Rimaszombat, Pokorágyi-uteza 1-ső szám — Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . 8 korona.
Fél évre . . 4 korona.
Negyedévre . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:
Rimaszombat, Pokorágyi-uteza 1. szám a. a könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadó hivatalt illető előrefizetés, hirdetmény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petitsor térfogata . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyilttér:
Egy sor . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont" kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legczélszerűbben posta-utalvány utján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

ERZSÉBET MAGYAR KIRÁLYNÉ.

Herosztratus, hogy nevét megörökitse, felgyujtotta a világ legszebb templomát; egy emberiességből kivetkezett vadállat meggyilkolta a világ legjobb asszonyát.

Akkor egy életnélküli kincs-halmaz vállott rommá, melyet az emberek törékeny hite s gyorsan ellobbanó buzgósága rakott egymásra, most az örök jóságnak és szeretetnek élő temploma omlott össze a gyilkos tőre alatt, mely milliók szivén ejtett fájdalmas sebet.

Milliók keble döbben meg a gaztett nagyságán, s ugyanannyi sziv sajog a pótolhatatlan veszteség érzetében.... de a millió részekre osztott fájdalom a maga egészében egy ember szivére sulyosodott, s ez az egy: a legelső magyar ember, a ki egymaga szenvedi át azt a fájdalmat, melyet népei együttvéve szenvednek, az ő könnyeinek hullása a szenvedések viharos zápora, mely lelkében a csendes megnyugvás által nyujtott boldogság derengő fényét elhomályositotta . . .

De a szenvedésben nincs egyedül a mi jó királyunk. Vele éreznek népei fent és alant. Palotában és kunyhóban vele együtt siratják a legjobb asszonyt, a sziv és lélek királynéját. Visszasirjuk az ő ravatalára azokat a könnyeket, melyeket egykor ő ejtett érettünk, mikor a mi veszteségünk volt pótolhatatlan, — oda borulunk lelkünkben az ő koporsójára, hogy köszönetet zokogjunk azokért a könnyekért, melyeket a haza bölcsének halotti koszorújára hullatott.

Mikor az egész világot megsemmisitette az emberi bün: Noénak a fehér galamb volt első és biztos vigasztalója. Mikor nekünk egész világunk megsemmisült, a velünk érzés, a gyöngéd szeretet fehér galambja: jó királynénk volt. Legyen a mi osztatlan fájdalmunk: könnyeink zápora; legyen a mi részvétünk fehér galamb, balzsamot hintő vigasz a mi jó királyunk soha be nem gyógyitható felszakadt szivsebére!

Ref. egyházkerületi közgyülés.

A Tiszáninneni ev. ref egyházkerület ez évben őszi közgyülését Jánosiban fogja megtartani, mely alkalommal Gömörmegye alig nehány hét lefolyása után ismét abba a szerencsés helyzetben lesz, hogy egyik tekintélyes felekezetének főpásztorát vendégként üdvözölheti.

A közelebb lefolyt püspöki látogatás fényes bizonyságot szolgáltatott arra, hogy Gömörvármegyében, a némelyek által czéltudatosan hangoztatott panasz daczára, nincsen a felekezetek között kulturharcz; az az őszinte tisztelet és rokonszenv, melylyel a rozsnyói egyházmegye püspökét mindenfelé elhalmozták s melyet a kiváló egyházfő méltán meg is érdemel, zálogát képezi a jövő egyetértésnek egy oly vármegyében, melynek tulnyomó része mégis protestáns. Nincs tehát okunk kételkedni abban, hogy vármegyénk lakossága felekezeti külömbség nélkül szives istenhozottat mond a ref egyház főpásztorának is akkor, midőn a politikai tekintetben is magas állásu férfiu, ki az egyházügyek egyik legfelső fórumának, az egyetemes konventnek is elnöke, ezuttal székvárosunk közvetlen szomszédságában megjelen

Igaz, hogy az utóbbi évek folyama alatt a vallással kapcsolatban levő ügyek nagy mértékben foglalkoztatták Magyarország közvéleményét, főleg azóta, hogy az állam és egyház közötti viszony a törvényhozás által rendeztetett. És mint minden nagyfontosságu lépesnél, e téren is megtörtént az, hogy a törvények tekintélye, a százados felekezeti szokásokkal szemben, helylyel-közzel csorbát szenvedett — sőt történtek kisérletek arra is, hogy a társadalmat, melyet a foglalkozás, müveltség és vagyon amugy is számtalan rétegre osztott fel, még felekezeti szempontból is ujabb részekre darabolják, de mindezen szimptomák — bár nem kicsinyeljük fontosságukat — a mi társadalmunkra átalakitó hatást nem gyakoroltak s az a józan és nemes felfogás, mely a vezérszerepre hivatott müvelt osztályt jellemzi, megfelelő garantiát nyujt arra, hogy a polgári társadalom felekezeti kottériákra oszlani nem is fog.

A mai kor humanismusának egyik legbiztosabb fokmérője az, hogy az egyének mennyire tartják tiszteletben egymás hitbeli meggyőződését, — mert az emberi müveltség határai a türelmetlenségnél végződnek. Ezzel szemben az igazán müvelt társadalomnak az a legszebb jellemvonása, hogy tagjai egygyé olvadnak a haza és egymás iránt való szeretetben.

A református egyház hivei e tekintetben oly szerencsés körülmények közt vannak, hogy magukat ugy tekinthetik, mint a nemzeti aspiratiók letéteményesei. Ha ez a mai kor kedvezően alakult viszonyai között nem áll is egészen, de a mult elegendő bizonyságot nyujt arra nézve, hogy egykor volt értelme annak, hogy a református vallást „magyar vallásnak" nevezték, — mert volt idő, melyben egyedül a ref. egyházkerületi gyüléseken nyilatkozhatott meg a hazafias érzés, leomlottak a felekezeti korlátok s a római egyház vezérférfiai is megjelentek e gyüléseken. Hanem ez akkor volt, mikor az egyház világi vezetői a politikai élet terén is vezérszerepet vittek. Az ujkori társadalomban a politikai ténykedésre más tér áll nyitva, de azért a mai egyházkerületi közgyüléseknek is meg van az a rendkivüli nagy jelentőségük, hogy a lelkészi kar uj nemzedéke e közgyülések szine előtt nyer megbizatást egyházi és hazafias missiójának teljesitésére. És ez nem csekély erőssége a magyar államnak. A ref. lelkészi karnak a magyar állam felépitésében jelentékeny része van; hü munkásai voltak a nemzeti nyelvnek s ez bár inkább kötelesség teljesités, mint érdem, mégis oly körülmény, mely minden oldalról tiszteletet érdemel.

Nem azt akarjuk ezzel mondani, hogy a ref. papság hazafias functiója a más felekezetü papsáp felett áll, mert az állam bármely felekezeti papságának erkölcsi kötelessége Isten igéjét hazafias szellemben hirdetni s ez erkölcsi kötelesség teljesitése a református papságnak épen semmi nehézségbe nem kerül.

De épen ez a szerencsés körülmény teszi kötelességünkké azt, hogy az ur szőlőjének lelkiismeretes és buzgó munkásai előtt tisztelettel hajoljunk meg akkor, midőn müködésök belső intentiójával összefüzve látjuk hazafias törekvéseinket.

A reformátusok ünnepnek tekintik azt a napot, melyen egyházi és világi vezérférfiai messze földről — 8 vármegye területéről — összegyülekeznek oly czélból, hogy egyházi ügyeiket közös tanácskozások során intézzék el. Ünnepnek tekinti Gömörvármegye közönsége is s ezt az által fejezi ki, hogy az egyházkerület apostoli szellemü főpásztorának üdvözlésére siet — s az országra nehezült mély gyász mellett is szeretettel fogadja a bérczeink közt megjelenő ref. papságot.

És ünnepnek tekintjük mi is, kik lelkünkben elismeréssel, szivünkben a tisztelet és szeretet nemes érzelmeivel üdvözöljuk a Tiszáninneni ref. egyházkerületnek Jánosiban összegyülő tagjait s tanácskozásaikra Istennek áldását kivánjuk.

Gömörmegye legnagyobb czipőraktára. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy az őszi idényre az összes ujdonságok megérkeztek és folyton dus raktárt tartok u. m. **kalapok, női-, férfi- és gyermek-czipők, valódi angol kesztyük, nyakkendők, illatszerek, franczia batiszt, vászon** és **selyem-zsebkendők, esőernyő, vadász-** és **sport-czikkek, fehérnemüek, gallér-** és **kézelők,** valamint **valódi** és **sistem prof. Dr. Jäger-féle női-, férfi-** és **gyermek alsóruhák** és **harisnyákból.** — A n. é. közönség szives pártfogását kérve kiváló tisztelettel **MANDEL I. LIPÓT,** női-, férfi- és gyermek-czipők és uri divat-áruháza.

A Marburgi czipő-gyárak egyedüli főraktára.

1—10

A magyar nemzet gyásza.

Magyarország védő asszonyát, Erzsébet királynét f. hó 10-ikén Genfben, mikor a hajóállomásra ment, egy Luccheni Luigi nevü anarchista leszurta. A tőr szivén találta szeretett királynénkat, ki rövid idő mulva kiszenvedett.

A borzasztó esemény hire megrenditette egész Európát, s különösen lesujtotta Magyarországot, melynek valósággal védangyala volt a királyné.

Hozzánk a hir este érkezett. A „Budapesti Hirlap" szerkesztősége ugyanis a kaszinó és a polgári olvasókörhöz intézte a következő táviratokat: *„Erzsébet magyar királyné ellen Genfben gyilkos merényletet követtek el. A királyné meghalt."* A szinházban csakhamar elterjedt a borzasztó hir, s a közönség a kinos tudattal oszlott szét, hogy Magyarország királynéja nincs többé!

Másnap — vasárnap — megtudtuk a részleteket is, s már vasárnap délelőtt a helybeli ev. ref. templomban *Czinke* István lelkész szivhez szóló, magas röptü imában kért vigaszt a mindenhatótól mélyen sujtott felséges királyunk bánatos szivére. Az ájtatos hivek szemében felragyogott a könny; a szeretet, a ragaszkodás, s a mély meghatottság könnye.

Csakhamar kitüzték a gyászlobogót az összes középületekre, a templomok tornyaira, s számos magánházra, a kereskedők kirakataikat gyászszal vonták be, s a királyné képét helyezték el. Megszünt a zene, a szinház ajtai bezárultak, s az utczán mindenfelé a szörnyü eset részleteit tárgyalták.

A megyei közigazgatási bizottság rendes havi ülésére hétfőn, a bizottság választott és hivatalos tagjai a nagy nemzeti gyászra tekintettel, fekete gyászruhában jelentek meg. Tiz órakor nyitotta meg közszeretetben álló főispánunk az ülést, s fájdalomtól reszkető szavakkal adta tudomásra a szomoru valóságot, hogy nemzetünk és Hazánk nagyasszonya, imádott királynőnk, alávaló gyilkos merénylet áldozata lett s inditványozta, hogy a drága halott elvesztése felett érzett sulyos s legmélyebb fájdalmának a közigazgatási bizottság jegyzőkönyvében adjon kifejezést. Ezen állva meghallgatott elnöki megnyitó után *Máriássy* Andor, bizottsági tag emelkedett föl, s a tőle megszokott ékesszólással, mindazonáltal a meghatottságtól megindulva tartott rövid megemlékezést a boldogult királynéról, fejtegetve, hogy ki volt Ő a magyar nemzetnek, majd áttérve a főispáni inditványra, azt saját részéről is elfogadásra ajánlotta, egyszersmint arra való tekintettel, hogy a jelen pillanatban a közigazgatási bizottság tagjai ugy sem volnának elég elfogulatlanok a szőnyegre kerülő ügyek elintézéséhez, — javasolta, miszerint a felséges asszony hült tetemeinek elhelyezéseig, a bizottság ülését napolja el, — egyben pedig alispánt bizza meg a halasztást nem türő ügyeknek elnökileg leendő elintézésére. Ugy a főispáni, mint a Máriássy Andor által tett előterjesztések közakarattal elfogadtatván, elnöklő főispán ur az ülést bezárta; a bizottsági tagok pedig szomoruan távoztak a gyülési teremből.

Vármegyei közgyülés.

A megrenditő gyászeset alkalmából a törvényhatóság rendkivüli közgyülést tartott f. hó 16-ikán, melynek összehivása czéljából a bizottsági tagokhoz szétküldött körözvény igy hangzik: „Azon szivet s lelket megrenditő szerencsétlen esemény folytán, mely dicsőségesen uralkodó szeretett királyunkat, nemzetünket s az egész országot Erzsébet királyné, — Magyarország védő asszonyának — oly tragikus elhalálozásával szivén érintette, szükségkép szomoru kötelességünkké teszi egy *rendkivüli közgyülés* megtartását, melynek egyedüli tárgya a gyászos esemény felett törvényhatóságunk részvétének méltó módon való kifejezése, — egyszersmind arról való tanácskozás, hogy a megboldogult királyné temetési szertartásainál törvényhatóságunk magát miként képviseltesse. Ezen rendkivüli közgyülés határideje *folyó év és hó 16-ik napjának d. e. 10 órájára Rimaszombatba* a vármegyeház tanácskozási termébe Főispán ur ő méltóságával egyetértőleg kitüzetett; minélfogva felkérem czimedet, mint a vármegyei bizottság egyik tagját, hogy a kitüzött közgyülésben megjelenni sziveskedjék. — Kelt Rimaszombatban, 1898. évi szeptember hó 12-én. — Alispán helyett *Lukács Géza*, vármegyei főjegyző."

A közgyülés.

A megyeháza diszterme, a hol annyi sok fényes és lelkes jelenet játszódott már le, ma a komor gyász, a szomorusag külső jeleit viselte. A nagy számban megjelent megyebizottsági tagok külsőleg is gyászképének adtak kifejezést, midőn mindannyian teljes feketében jelentek meg. — Az arczokon a hazafias fájdalom komor vonásai, a lelkekben a mély bánat és megilletődés, a teremben a szokott zajt és lármát, mely a gyülés előtt a közgyülést jellemzi, némaság váltotta fel; senki sem tudván felocsudni még most napok után sem a borzalmas cselekmény által létrehozott borzasztó lidércznyomás alól, a mely a lelkeket megszállta és még soká fogva fogja tartani.

Mikor *Hámos László* főispán, *Bornemisza László* alispannal a terembe lépett, a néma csendet nem zavarta meg a szokott éljenzés, a bánat hangulata egy perczre sem törött meg.

Hámos László főispán mélyen megindulva, reszkető szavakkal kezdette meg beszédét, megnyitva a gyülést, majd következő szavakkal emlékezett meg a nemzeti gyász mélységéről:

T. Vármegyei Közgyülés!

Ő császári és apostoli királyi Felségét, legkegyelmesebb Urunkat, egész Magyar hazánkat mérhetlen fájdalmas csapás érte. Ő felsége Erzsébet királynét, Magyarország védangyalát vesztettük el, váratlanul ragadta el a halál, gyáva gonosztevő oltotta ki drága életét. Váratlanul, mint a derült égből a villámcsapás jutott hozzánk e rémes hir, lesujtóan, fájdalmasan hatott egész hazánkra, nemzetünkre, s vármegyénk minden lakosára.

Kétkedve fogadta mindenki az átkos merénylet első hirét, nem hittük, hogy jóságos királynénkat, kit az igaz szeretet, határtalan tisztelet környezett, nem csak e hazában, monarchiában, de az egész világon, — a ki csak szeretni tudott, ki csak jót tett, ki soha senkinek nem ártott, kinek egész élete áldást és vigaszt keltett, ki egész életén mindenelé békét varázsolt, ily aljas merényletnek essék áldozatul; reménységünk azonban csakhamar szétfoszlott, és a legmélyebb fájdalomnak adott helyet, a midőn a megrenditő szerencsétlenség hirét megerősitve láttuk.

Azon tőr, mely felséges asszonyunk nemes szivét érte, átjárta szivünket is, égető fájdalom sulya alatt siratjuk mérhetlen veszteségünket.

A legfájdalmasabb érzelmektől áthatva nem találok szavakat annak ecsetelésére, hogy mit vesztettünk halálával, kit oly rajongó szeretettel környeztünk életében, ki annyira szeretett bennünket magyarokat, védszentünk, patronánk volt ő mi nékünk, áldani fogjuk drága poraiban, áldani fogják utódaink századokon a mig magyar lesz e földön.

Es mérhetlen gyászunk ezen nehéz óráiban, midőn a nemzet minden tagja fájdalmában együtt érez s tudva azt, hogy mily igaz és mély fájdalom honol Gömör-Kishont t. e. vármegye egész közönségén, rendkivüli közgyülést hivtunk egybe, hogy a vármegye mélyen érzett fájdalmának és nagy gyászának kifejezést adhasson, hódolatteljes részvéttel fordulhasson felséges Urunk és királynunk felé, kinek vesztesége a legnagyobb, fájdalma a legmélyebb, hogy szivünk egész melegével részt vegyünk bánatában, — hogy törhetlen hűségünk, változhatatlan ragaszkodásunk és szeretetünkről biztositsuk; midőn kizálólag az e czélból megtartandó közgyülésen, mély bánattól és fájdalomtól áthatva üdvözlöm a vármegye gyászba borult közönségét, az ülést megnyitom.

Az emelkedett szellemü beszéd, melyet állva hallgattak meg a bizotts. tagok, mély meghatottságot keltett, és utánna *Bornemisza László* alispán kelt fel általános mély megilletődés között és benső, lélekből fakadó, magas szárnyalásu beszédben emlékezett meg az elhunyt nemes királyné ragyogó erényeiről. A beszéd alatt a megindultság oly fokra hágott, hogy az alispán reszkető hangja nyomán a megyebizottsági tagok szemében könny csillogott.

A szép beszédet a következőkben adjuk:

Méltóságos Főispán Úr!

Tekintetes vármegyebizottsági közgyülés!

Mint derült égből lesujtó villámcsapás, váratlanul jutott el hozzánk a megrenditő merénylet hire: hogy ő császári és ap. kir. felsége Erzsébet királynénknak, Magyarország jóságos, védőasszonyának drága életét, — Genfben, hol üdülést keresett, — gyilkos kéz orvul kioltotta.

Mélységes fájdalom érzete fogta el a sziveket, mély gyászba borult az egész nemzet — vigasztalanul keresve keservéhez enyhitő megnyugtatást mérhetetlen veszteségéhez.

A gyilkos tőr nem csak az emberi kebel legnemesebb drága gyöngyeivel, a szeretet, a békitő jótékonyság igaz érzelmeivel eltelt jó szivének dobbanását oltotta ki örökre, — de a rajongó szeretetnek, az imádásig fokozott tiszteletnek, és a hódolatteljes ragaszkodásnak gyöngéd szálait is erőszakosan elvágta, melylyel a megboldogultat, a magyar nemzet egyeteme magához, oly megható magasztos érzelemmel fűzte.

E nemes érzelmeknek azonban csak mulandó, közvetlenül az emberi életnek az évek korlátolt számához kötött részét pusztithatta el a gyiloknak hideg éle; mert ez érzelmek eszményi tisztasága, kiapadhatlan forrását találja minden igaz magyar szivben, s kegyelettel hiven megőrizve marad örökre!

Idegenből jött hozzánk, — megismerve, megszerette a magyar nemzetet s szivének e nemes, jóságos érzelme, az örömnek ugy mint mélységes bánatának legsulyosabb napjaiban is, áldásthozólag és jótevőleg változatlanul megnyilatkozott. — A magyar nemzet iránti szeretete csak szivének utolsó dobbanásával apadt el!

A nemzetek sorsát vezérlő gondviselés rendelte őt jóságos királynunk legmagasabb személye mellé, hogy a trón magasságáról fényt és világosságot árasztva a sötétség éjjeléből jó lelkének békitő hatalmával és a szeretet melegével egyengesse, egy szebb jövőnek, megtörött remények hajnalának felderülését.

Magyarrá lett lelkületben, érzelemben és szokásaiban — nem csak felkent apostoli királyasszonya volt Magyarországnak, hanem jóságos védő asszonya a magyar nemzetnek.

A rajongó szeretet — az imádásig fokozott tisztelet — az alattvalói ragaszkodásnak hódolatteljes tiszta érzete, melylyel felkent drága személyét az egész nemzet apraja-nagyja körülövezte örökre élni fog minden magyar szivben.

Méltó ezért a mélységes fájdalom, mely sziveinket eltölti! Méltó a gyászos részvét, mely külsőleg minden arczon megnyilatkozik!!

Legyen pihenése csendes, — virasszon zavaratlan álma felett, egy egész nemzet igaz szivből fakadó kegyelete, mely nemzedékről-nemzedékre hiven őrizze meg áldott emlékét!!

Mély fájdalmunkban önkénytelenül is annak legmagasabb személye felé szárnyul, szivünknek hódolatteljes érzelme, ki nemzetünknél is többet veszitett, s kinek fájdalma a mienknél is nagyobb, — jóságos apostoli királyunk ő felségének legmagasabb személye felé, hogy sulyos veszteségében és mély bánatában, igaz részvétünk vigasztaló szavával, szeretetteljes tiszteletünk és törhetlen alattvalói hűségünk hódolatteljes megnyilatkozásával igyekezzünk megosztani mélységes fájdalmát!!

Ez érzelmektől áthatva inditványozom — méltóztassék a tekintetes vármegyei bizottsági közgyülés elhatározni:

1. hogy szeretett királynénk ő felsége emlékét mai jegyzőkönyvünkben megörökitjük;

2. hogy mély fájdalmunknak és őszinte részvétünknek hódolatteljes feliratunkban kifejezést adva, — azt apostoli királyi felsége legmagasabb trónjának zsámolyához letehessük;

3. hogy a temetési gyászszertartás alkalmával vármegyénk közönsége küldöttsége által része vegyen;

4. hogy a ravatalra vármegyénk közönsége nevében koszoru helyeztessék;

5. hogy vármegyénk közönsége boldog emlékü királyasszonyunk ő Felsége emlékének megörökitésére országosan emelendő szobor-mü létesitéséhez adományával hozzájáruljon.

Az alispán beszédét befejezve, a mélyen meghatott tagok nevében

Máriássy Andor megyebizottsági tag mély hazafisággal telt, költői szárnyalásu következő szép beszédet mondotta:

Tekintetes vármegyei bizottsági közgyülés!

Azon tartalom és alakra egyaránt kiváló szónoklat után, mely e teremben az érzés közvetlenségével és szónoki hévvel elmondatott s mindannyiunkra oly igazi és mély benyomást tett, talán szerénytelenség, de mindenesetre vakmerőség tőlem, ha becses figyelmöket — rövid időre — magam részére kikérem.

Ha mégis e vakmerő és egyéni szempontból hálátlan feladatra vállalkozom, teszem ezt érzelmeim behatása és azon megtisztelő megbizás folytán, hogy Gömör-Kishont vármegye itt jelen nem levő lakóinak nevében is kifejezést adjak mély fájdalmunknak s szivünk nagy keservének, mely felséges Királynénk vegzetes elhunytával sulyos csapásként ért, s ugy hű magyar népét, mint a polgáriosult világot, hol még a lélek fennköltsége, a szivjóság és nemesség, a könyörületességnek minden önzéstől és hiuságtól ment gyakorlása, méltó és megérdemelt tiszteletben részesittetik, vigasztalan mély gyászba boritotta.

Teszem ezt, hogy felséges — egész életén át a sors nehéz csapásaival küzdő — királynunk, kit alattvalói hálája nem a nagy, de az ennél sokkal diesőbb „jóságos" melléknévvel tisztelt meg, — ha ez egyáltalában lehetséges — vigasztalást meritsen azon tudatból, hogy pótolhatlan vesztesége feletti fájdalmában hű népének milliói vele együtt éreznek s abban osztoznak.

Mert nagy az ő fájdalma, de nem kevésbbé nagy a mi bánatunk, megmérhetetlen keservünk, pótolhatatlan veszteségünk!

Elsötétült hazánk felett az ég — s ujból a gyász rémes éjszakája borult reánk!

Ujból!

Mert kik itt ma ősz hajszálakkal ülünk, sajgó szivvel emlékezünk azon időre, midőn a vész angyala tombolt e téreken — s a legnemesebb honfivér áztatta a magyar földet, s gyászos félreértés választotta el a népet fejedelmétől. — Majd siri csönd lett s — sötét éjszaka.

Vágyó szemmel, — csüggedt lélekkel tekintettünk fel a magasba, hasztalan keresve egy kis fénysugárt, mely jelezze egy szebb korszak hajnalhasadását!

Mind hiába, — és a midőn majdnem lemondva minden reményről, csak is a haza jövőjében vetett erős hitünk tartott fenn, — fényes csillag ragyogása üzte el az éjj sötétségét.

Fényes csillag — tündöklő jelenség szállt alá idegenből felruházva a női szépség minden bájával, a szív és lélek minden nemességével, hogy elfoglalja királynunk szivében és Magyarország trónján az őt megillető helyet.

És a csoda, melyben nem hittünk, remélni nem mertünk, megtörtént.

Lényének fenköltségével, jósága és szelid lelkületének ellenállhatlan varázsával, bizalmat és szeretetet keltve maga iránt, kiapadhatlan szeretetének melegével felszáritotta a könnyeket, egybeforasztotta a sziveket, s eloszlatva a félreértést, egybefűzte a trónt és nemzetet.

Miért nevezzem meg e ragyogó csillagot, mindnyájan ösmertük őt, Erzsébetet, Magyarország királynéját, védangyalunkat!

De nemcsak királynéja, valódi édes anyja volt nemzetünknek, szivvel és lélekkel a mienk. Itt járt nemes egyszerüségében közöttünk, s áldást hintő keze, s vigaszt hozó léptei nyomán a szeretetnek hálakönnyekkel öntözött gyönyörü virága fakadt.

Csoda-e ha őt legmagasabbra emeltük tiszteletünkben, rajongó szeretettel, s bálványozásig terjedő imádással vettük körül.

És most!

Undok orgyilkos átkos csapásától érintve, lehullott fényes csillagunk! — Országunk nagyasszonya a végzet kérlelhetetlen rendelkezéséből elköltözött.

És mi elborult lélekkel — imára kulcsolt kezekkel — könnyes szemmel állva ravatalánál, aggódó szivvel nézünk össze és fel a magasba, suttogva kérdve: lesz-e ki őt helyettesitse? s vajjon elköltözött szelleme uj honából fog-e őrködni őt annyira szerető s általa annyira szeretett magyar népe fölött!

És mert e kérdésre nincs — és nem lehet felelet, — ezért oly szomoru a mi szivünk, megmérhetetlen keservünk s vigasztalan gyászos fájdalmunk.

De a mit el nem rabolhatott a gyilkos keze, — és el nem vehet a föld összes hatalma, megszentelt és áldott emlékezete a mienk marad.

Miként oltárt emeltünk neki sziveinkben — oltárt emelünk emlékezetünkben, és az oltárra helyezzük szivjóságtól tündöklő szelid képét, a mint királyi homlokától sugárzó fény, megtörve bánatos könnyeinken a Szenek és Vértanuk dicsfényével övezi körül általunk feledhetetlen alakját.

Igy látjuk, — igy marad meg emlékezetünkben, — szent hagyományként, igy hagyjuk az utánunk következőkre s megszentelt és áldott emlékezete élni fog az idők végtelenségen át mindaddig, mig Árpád földjén egy magyarul beszélő és érző — hazájáért és királyáért minden szép, jó és nemesért lelkesülő honfi sziv dobog.

A beszéd befejezésével kijelenti, miszerint az alispán inditványát elfogadja és ajántja, hogy az alispán szép beszéde jegyzőkönyvbe iktattassék, a vármegye a királyné emlékére emelendő szoborra gyüjtést inditson és magát a temetésen küldöttségileg képviselje.

Farkas Ábrahám inditványozza, hogy Máriássy Andor beszéde is jegyzőkönyvben megörökittessék.

Kubinyi Géza inditványozza, hogy a vármegye a királyné szobrára 1000 frtot szavazzon meg.

Az inditványok elfogadtattak.

Lukács Géza felolvasta ezután a király ő Felségéhez intézendő magas szellemü szép feliratot, mely igy hangzik:

Császári és Apostoli Királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Pusztitó viharként futott végig szent István birodalmán a rémes hir a legjobb és legszeretettebb ki-

rálynő megrendítő elhunytáról. Letört virágként hullt porba a magyar nemzet kedélyvilága, hogy helyt adjon az igazi, a mérhetlen mélységű bánatos fájdalomnak!

Nincs szem széles e hazában, nincs sziv a honfi keblekben, mely szárazan maradt, mely el nem el nem szorult volna a lesujtó valóság tudatára — hisz e nemzet feledhetetlen édes anyát, — pótolhatatlan védő-asszonyát vesztette el, — s borus tekintettel ne nézne a fátyollal borított jövő elé!

Nagy fájdalmunkban mégis Felségedhez fordulunk, oh Urunk, Királyunk. Hozzá, ki a vesztők között a legtöbbet vesztette; ki a szerető hitvest, a szeretett gyermekeknek pótolhatlan édes anyját, — koronás férje sulyos gondjainak szükséges megosztóját, vigasztalóját, bátoritóját s földi boldogságát látja sirba omlani.

Nincs toll, mely fájó részvétünket méltóan ecsetelni birná, nincs ajak, mely azt kifejezésre juttatni képes lenne; mi csak azt tudjuk, hogy az egyéni áldozatok legnagyobbika sem volna velünk elég nagy megváltoztatására a változtathatatlannak!

Császári és Apostoli kir Felség, legkegyelmesebb Urunk! Zokogó kebellel borulunk jobbágyi hódolatunk kifejezése mellett legmagasabb trónja zsámolya elé, mély bánatában való részvételünkkel, s hőn fohászkodunk Istenünkhöz, hogy a sulyos vesztesség elviselésére nyujtson elegendő erőt, enyhitse azt a mi szivünk igaz bánatával adja, miként hőn szerető népei s Magyarországa önzetlen igaz szeretetében, országát lelki megnyugvással kormányozhassa.

Kik is őseinktől örökölt tántorithatatlan hűséggel elhalunk.

Kelt Gömör-Kishont t. e. vármegye közönségének Rimaszombatban, 1898 szeptember 16 án tartott közgyűléséből.

A vármegye közönsége nevében:
Bornemisza László s. k. alispán.

Molnár József inditványozza, hogy az egész közgyűlés minden mozzanata szóról szóra kerüljön a jegyzőkönyvbe.

Bornemisza László bejelenti, miszerint a vármegye koszornja a királyné ravatalára Szelnár által elküldetett. A koszoruszalag felirata ez: „Gömör-Kishont vármegye thatósága Magyarország védőasszonyanak.“

A küldöttségbe a temetésre főispán, alispán és főjegyző küldettek ki. — A temetésre a megye lobogóját is elviszik.

Hámos László főispán ezután az elfogadott határozatokat kihirdette.

Egyuttal kimondatott, hogy a vármegye 30 napi gyászt tart és a zászlót 30 napig tartja kitüzve.

Bornemisza István inditványára elhatároztatott, hogy a királyné arczképét a terem részére valamelyik hires hazai festő által a vármegye megfesteti.

Még az alispán bejelentette, hogy gyászistenitisztelet fognak tartatni, melyeken a megyei tisztikar testületileg megjelenik, s hogy a Jánosiba érkező ev. ref. püspök fogadására és üdvözlésére *Máriássy* Andort kérte fel.

Gyászistenitisztelet. A helybeli róm. kath. egyház esperes-plebánosa *Verbjár* Péter következő értesitést küldte szét: „Magyarország védasszonyának Erzsébet szeretett királynénknak minden igaz magyarnak szivét, lelkét a legfájdalmasabban érintő tragikus halála alkalmából a magas elhunytnak lelki üdveért e hó 17-én reggeli 9 órakor a rimaszombati róm. kath. templomban ünnepies gyászistenitisztelet fog a Mindenhatónak bemutattatni. Rimaszombat, 1898. szeptember 15-én. *Verbjár* Péter, prépost, esperes-plebános.“

Gyászistentisztelet. A helybeli ág. h. evang egyházközség *Zelenka Pál* püspök rendelkezésének megfelelően, a megdicsőült Erzsébet királyné emlékére, a temetés órájában, szombaton folyó hó 17-én d. u. 4 órakor kezdődő s egy órahosszat tartó harangoztatás után *5 órakor templomában gyász-istentiszteletet tart.*

A helybeli Kaszinó választmánya *Kubinyi* Aladár elnöklete alatt f. hó 14 én d. u. ülést tartott, melyen az elnök lendületes szép beszédben emlékezett meg az országos gyászról, mely a magyarokat a szeretett királyné gyászos elhunytával sujtotta. A kaszinó választmánya elhatározta, hogy a királyné elhunyta felett érzett mély részvétének és őszinte kegyeletének jegyzőkönyvében ad kifejezést, ekkép is megörökiteni óhajtván a szeretett királyné emlékét. A gyászlobogó a kaszinó helyiségén 30 napig kitüzve maradt; a testület a királyné emlékszobrára 100 koronát adományoz. A választmány egyhangulag elfogadta az elnök ezen inditványát.

Hirek és vegyesek.

Lapunk mai száma egy nappal később — pénteken — jelenik meg azért, mert a ma lefolyt vármegyei közgyűlésről óhajtottunk lapunk olvasóközönségének referálni.

Kérelem. „Fehér-Kereszt“ egyesületünk elnökségének megbizásából van szerencsém mindazon pártfogóinkat és ügybuzgó tagtársainkat, — kik czimzett gyűjtő iveket kaptak, — tisztelettel felkérni: hogy ezen gyűjtőiveket az esetleg befolyt összeggel, avagy tárgyakkal f. hó végéig Kern Adolfné urnő ő nagyságához beküldeni sziveskedjenek. — Rimaszombat, 1898 szept. hó 15-én. *Komáromy István*, egyleti jegyző.

Kinevezés. A király a helybeli kir. törvényszék közszeretetben álló derék jegyzőjét: *Feledy* Ferenczet, ki társas köreinknek igazán kedvelt, rokonszenves tagja, a rimaszécsi kir. járásbirósághoz albiróvá nevezte ki. Őszintén gratulálunk.

Eljegyzés. Dr. *Bleyer* Leo, nyustyai körorvos f. hó 8-án jegyezte el városunkban *Dickmann* Ignácz helybeli kereskedő és gőzmalomtulajdonos szép és müvelt leányát Annát. Tartós boldogság legyen osztályrészük!

Orvosgyülés. A megyei orvosok és gyógyszerészek őszi vándorgyülése Nagy-Röczén nem — mint a lapokban jelezve volt — *26-ikán, hanem f. hó 27-én* fog megtartatni. Az egyleti tagokhoz már szétküldettek a meghivók, melyek igy szólnak: „Meghivó. A „Gömörvármegyei orvos-gyógyszerész egyesület“ és „Orvos szövetség“ a folyó év és hó *27-én kedden* délután 5 ½ órakor *Nagy-Röczén* a városháza tanácstermében tartja meg *őszi közgyülését*, melyre t. Urasságodat, mint az egyesület tagját, van szerencsénk tisztelettel meghivni.

A tanácskozás tárgyait képezik: 1. Folyó ügyek. — 2. Emlékezés *dr. Szabó Samu* volt vármegyei főorvosról. — 3. A vármegye mult évi egészségügye. — 4. Egy törvényszéki eset méltatása. — 5. Egyéb a közgyülésig beérkező ügyek. — 6. Az orvosi szövetséget érdeklő események, határozatok, inditványok. — Az elszállásolásról — megkeresésre *dr. Posevitz Albert* városi tiszti orvos és *Dedinszky Gyula* gyógyszerész urak intézkednek. — Rimaszombat, 1898. évi szept hó 10. Elnöki megbizásból: *Dr. Kármán*, egyleti titkár.“

A bolgár fejedelem elismerése. Ferdinánd bolgár fejedelem érdemjelekkel és ajándékokkal jutalmazta az udvari vonatot kisérő miskolczi üzletvezetőségi hivatalnokokat, még pedig: *Stankovits* Mihály főtelügyelőnek a polgári érdemjel II. osztályát (Conthur-kereszt csillaggal) és egy ezüst szivarkatárczát a fejedelem monogrammjával és drágakövekkel, *Rácz* Gyula főellenőrnek a polgári érdemjel IV osztályát, *Richter* Mátyás fütőházi főnöknek, *Glück* Vilmos rozsnyói osztálymérnöknek és *Gedeon* János rimaszombati mérnöknek a polgári érdemjel V, osztályát koronával, *Kahle* Frigyes tiszolczi és *Schener* Lajos dobsinai fütőházvezetőknek a VI. oszt. Sándor-jel ezüst-keresztjét adta.

Bérmálás Tiszolczon. F. hó 9-ikéről vesszük a következő tudósitást: Tiszolcznak f. hó 7. és 8-án kettős ünnepe volt. Ünnepelt a tiszolczi katholikusság s ünnepeltek Tiszolcz magyar érzelmü és hazafias szellemü lakosai is. Rozsnyó egyházmegye fenkölt szellemü és hazafias főpásztora Ivánkovics János püspök ur ő méltósága bérmautjában Tiszolczot is meglátogatta. Már a puszta hir, hogy vendégünk lesz, örömmel töltötte el sziveinket, de a való tény, hogy csakugyan megjött s mi őt láthattuk, megismertük, apostoli szavát hallottuk, a legmagasabb fokig emelte örömünket. Méltán mondhatja magáról: jöttem, láttam, győztem. Igenis győzött; minden szivet megnyert s győzelmének hatása nemcsak pillanatnyi, de erősen hisszük, tartós lesz. Szerdán délután 3 óra után jelezték a lövések, hogy ő méltósága Tiszolcz határába lépett. Itt várta és üdvözölte őt Tiszolcz előljáróság, kinek érzelmeit Setina János, községi jegyző tolmácsolta. A püspök ur ő méltósága szives válasza után megindult a menet a községbe, s áthaladva a község által felállitott diadalkapun, a kincstári vasgyár diadalkapujánál leszáltt s fogadta a kincsfár és alkalmazottai nevében Milosevics Milos vasgyári mérnök üdvözletét. Itt várták a kincstári munkások és tüzoltók, a vasgyári és állami népiskola növendékei tanitóikkal, valamint a kath. hitközség tagjai. A püspök látható örömmel fogadta a szivből jövő üdvözletet, s azt megköszönve, buzditotta, hogy ugy, mint eddig, jövőre is hiven ragaszkodjanak vallásukhoz s drága hazánkhoz. A püspöknek ekkor Zelenka Emil gyönyörü kis leánykája Elza egy szép rózsacsokorral is kedveskedett. Dörgő éljenzéstől kisérve a püspök a templomba indult, melynek ajtajánál a helybeli plebános Komora János fogadta szép beszéddel, melyet ő méltósága viszonzott. Ezután az „Ecce sacerdos magnus“ hangjai mellett oltárhoz lépett, hol letérdelvén, rövid imát mondva, s utána áldást adva, a plebániára indult, hol a küldöttségeket fogadta. Az első küldöttséget Bazilidesz János vezette, a róm. kath. hitközség és iskolaszék képviseletében. Utána következett az evangelikusok részéről Hanesz Samu evang. lelkész, ezután dr. Schvarz Márk vezette az izraeliták küldöttségét, mely után a magyar Casino és az állami népiskola tantestülete tisztelgett. Ő méltósága minden küldöttséget igen szivesen fogadott s ámbár válaszai kivétel nélkül mély benyomást gyakoroltak a küldöttségek tagjaira, mégis legjobban hatottak és különösen gyönyörü volt a casinói küldöttséghez — melyet Botár Gyula elnök vezetett — intézett beszédje, melyből a következőket emeljük ki: „Casino alatt közönségesen a szórakozások helyét értik; mennyire jól esik hallanom, hogy a tiszolczi Casino nem a szórakozásoknak hódol csupán, hanem a nagy Széchenyi eszméje értelmében a hazafias érzelem ébresztését és ápolását tüzte ki czéljául. Szükség van erre különösen Tiszolczon, hol a nemzetiségi türelmetlenséget egyesek folyton szitják s a népet evvel megnételyezik. Igéri, hogy a Casinót nemes czélja elérésében és hazafias munkájában tőle telhetőleg támogatni fogja, s erre kéri Isten áldását. A küldöttségek fogadása után kirándult kocsin a fogaskerekü vaspálya megtekintésére, honnét csak este érkezett vissza. Az nap esti 7 ½ órakor a kincstári vasgyár lampionos menetet és szerenádot rendezett magas vendégünk tiszteletére. Az ünnepi szónok Csepanovszky József, vasgyári mérnök, költői fordulatokban gazdag beszédet mondott s a vasgyári zenekar zenedarabokat játszott. A közönség részvéte impozáns volt. Magas vendégünk felhasználta ezen alkalmat, hogy a néphez és a munkásokhoz beszédet intézzen, melyben óva inti őket, hogy ne hallgassanak egyes nemzetiségi izgatók szavaira, kik őket hazafiasságuktól eltántoritani igyekeznek; forduljanak el azoktól, kik édes hazánk határain kivül keresik boldogulásukat; ragaszkodjanak hiven drága anyánk Magyarországhoz, ez oltalmaz, szeret minket, mert: „e hazán kivül nincsen számodra hely.“ E harsogó éljenzéssel fogadott beszéd után a menet elvonult s a nép, ő méltósága szavainak hatása alatt, szétoszlott. Csütörtökön reggeli 8 órakor a püspök ur csendes misét mondott, mely alatt a vegyes kar magyar egyházi dalokat énekelt; ezután prédikáczió, utánna püspök ur 250 bérmálandónak nak kiosztotta a bérmálás szentségét. 12 órakor 30 meghivott vendéggel teritett asztalhoz ült és megebédelt. Ebéd közben több felköszöntés hangzott el és pedig: a helybeli plebános főt. Komora János, mint házi gazda a püspök ur ő méltóságára; a házi gazdára ő méltósága; Hanesz Samu evang. lelkész Botár Gyula, Vrbjar Péter kerületi esperes és Molitórisz szolgabiró magas vendégünkre, mig ő méltósága a megye, járás és Tiszolcz község közönségére és a kerületi papságra emelte poharát. 5 órakor a püspök ur elutazott. Legyen meggyőződve ő méltósága, hogy Tiszolczon való megjelenéseért hálásak vagyunk irányában s kérjük, tartson meg kegyei-, szeretete- és jóindulatában. Mi pedig tiszolczi katholikusok és magyarok köszönetet mondunk az ünnepélyes fogadtatás rendezőinek: főt. Komora János, Bazilidesz János, Botár Gyula, Csepanovszky József, Milosevics Milos, Setina János és Zelenka Emil uraknak, kik lehetővé tették, hogy szeretetünket és tiszteletünket külsőleg is kifejezhettük.

Egy kath. magyar.

Esküvő. Vettük a következő családi értesitést: Özvegy palóczi Horváth Ödönné született kászonjakabfalvi László Berta, tudatja leányának *Jolánnak* néhai olaszliszkai Liszkay Gusztáv és neje néhai Bogya Ilma fiával *Gusztávval* szeptember 21-én tartandó esküvőjét. Gyalár, 1898. augusztus havában.

Anyakönyvi kinevezés. A belügyminiszter Gömör-Kishont vármegyében a sziliczei anyakönyvi kerületbe *Adorján* Béla körjegyzőt, a krasznahorkaváraljai anyakönyvi kerületbe *Simkó* Lajos körjegyzőt anyakönyvvezetőkké, továbbá a tiszolczi anyakönyvi kerületbe *Hanák* Manó állami tanitót, a csomai anyakönyvi kerületbe pedig *Lafferuse* Rezsőt anyakönyvvezető helyettessé nevezte ki és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

A püspök Ujantavölgyön. A rozsnyói megyés püspök *Ivánkovits* János Kokován tartózkodása alatt megragadta a kedvező alkalmat, s átrándult a messze földön előnyös hirnévnek örvendő s mintaszerüen berendezett ujantavölgyi üveggyárba. A telepre érkezése után a kiváló főpap meglátogatta a gyár jeles igazgatóját: Szűcs Gézát, ki aztán az előkelő vendéget kalauzolta az üveggyárban, s alapos szakismerettel adta meg a püspöknek a felvilágositásokat. A szemlén ott volt a püspök titkára is és Stubendeck József kokovai esperes-plebános. Teljes két órát vett igénybe a látogatás és a körut, mely alatt a püspök legnagyobb tetszésének és a látottak felett való teljes megelégedésének ismételten s meleg hangon kifejezés adott. Különösen érdeklődött a püspök az üveghuta, továbbá az Angliába szállitandó világitási czikkek gyártása iránt, s utóbb és számos más szép munka szemlélése közben valóságos elragadtatással nyilatkozott a gyár működése és produktumai felől. A hosszu ideig tartó körut után a püspök őszinte köszönetet mondott *Szűcs* Gézának, a gyár derék igazgatójának a figyelmes kalauzolásért s aztán a legkellemesebb benyomásokkal távozott a gyárteleprő́l.

Véletlen szerencsétlenség. Putnokon egy hét előtt csaknem halálos végü szerencsétlen baleset történt a vadászaton. Serényi gróf ugyanis negyedmagával kiment vadászni, ezek közt volt *Brixl* Ferencz uradalmi erdész is. Déltájban a város közelében egy kut mellé telepedtek le a vadászok pihenni, s fegyvereiket a fához támasztották. A gróf eleven kutyája a vadászok körül sürgött-forgott s ide-oda futkározása közben az egyik fegyvert, melynek ravasza fel volt huzva eldöntötte. Abban a pillanatban elsült a fegyver és pedig oly szerencsétlenül, hogy a közelben levő Brixl erdész karjába hatolt a löveg, s azt átfurta. A sok vérvesztéstől elalélt erdészt beszállitották a grófi kastélyba, s ott tüstént gondos ápolás alá vették; orvosokat hivattak, s ezek a sérült kart amputálták. Igy a szerencsétlenül járt erdészt bal karja elvesztésével — megmentették az életnek. A szomoru eset Putnokon őszinte részvétet keltett. A nemes gróf minden elkövet, hogy szerencsétlenül járt erdésze életben maradjon, s remélhető is, hogy sulyos sérülését kiheveri.

Baleset. A lőcsei hadgyakorlatokról f. hó 15-ikén Kassa felől vonaton Losonczra utazó gyalogság *Csaba* József 23 éves gyöngyösi származásu káplárja a teherszállitó waggon nyitva hagyott ajtaján Feled és Várgede között kiesett, s a kocsi kereke összeroncsolta bal karját. A vonat tovább haladt, a szerencsétlenül járt katona pedig vérbe-fagyba maradt a helyszinén, honnan — minden erejét összeszedve Várgedére gyalogolt. Itt kocsira tették s a vérveszteségtől halotthalvány sérültet a kórházba szállitották.

Ujitás a postán. A helybeli postahivatal ezután az azon nap délelőtti gabona-tőzsdei árakat, a közönség számára a hivatal előcsarnokában közszemlére kifüggeszti.

Király-kuglizás. A rimaszombati casinó tagjai vasárnap délután tartották meg a városkerti pályán a király-kuglizást Perecz Samu casinói titkár vezetése mellett. A versenyen mintegy 30 egyleti tag vett részt; melynek eredményét Czikora István ez alkalomra felkért jegyző a következőkben hirdette ki: Kugli-király Hujber József, (59 bábut ütött 7 elsővel) nyerte az I. dijat; a II dijat Runyay József, (ütött 59-et 6 elsővel;) a III. dijat Kathona Géza, (ütött 58-at), a IV. dijat Törköly László (ütött 53-at), az V dijat Nagy Zoltán (ütött 52-t, 8 elsővel), s a VI. dijat Szathmáry József (ütött 52-t, 6 elsővel;) az ugynevezett szégyen dijat, 16 bábu ledöntése miatt, szintén egy köztiszteletben álló polgártársunk nyerte el, kit, ha jövőre többet nem üt, szintén megnevezünk a nyertesek között. A verseny után Lokcsánszky Andor által készitett kitünő vacsorához ült a társaság.

Bérlet. A város tulajdonát képező vendéglő, szálloda és korcsmahelyiségek bérbeadása f. hó 12-ére volt tervbe véve; miután azonban az ajánlatok nem feleltek meg a város igényeinek, ujabb tárgyalásba fognak bocsátkozni a bérelni szándékozókkal.

Uj személydijszabás életbeléptetése a csetnekvölgyi h. é. vasuton. A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a csetnekvölgyi h. é. vasuton f. évi november hó 1-től uj személydijszabás lép életbe, melynek menetdijai részben leszállittatnak, részben pedig fölemeltetnek. Ezen dijszabás a m. kir. államvasutak dijszabás-elárusitó irodájában (Budapest, Csengery-utcza 33. sz.) 10 krért kapható.

Táncztanitás. *Dobránszky* János helybeli tánczmester f. hó 19 én kezdi meg táncztanitási óráit. Jelentkezni lehet nála d. e. 10—12-ig, délután 4—6-ig.

Szinészet.

Közönségünk mult héten alig látogatta a szinházat. Két este nem is volt előadás.

Szerdán, szept. 7-én Lorándi Tivadar jutalomjátékául „Trilby“ Paul M. hatásos szinmüve adatott. — A czimszerepet Szász Anna játszotta, ki szerepét gonddal tanulván meg, szépen domboritotta ki. Svengali igen nehéz szerepét Lorándi mutatta be, játéka correkt, alakitása jó, miért többször ki is tapsolta a közönség.

Csütörtökön, szept 8-án Géczi István énekes népszinmüve „A Gyimesi vadvirág“ került szinre. Magdolna szerepében Barts Arankával, ki csupa élet, csupa kedv volt, ki az Imrét személyesitő Sajó Gézával méltán megérdemelt tapsokban részesült s Berczik Margittal együtt előadott dalaival elragadta a közönséget. Gyurko szerepében Jenőfi igen sok járatlanságot tanusitott, a Salamon dal jelenésnél pedig szerepét tönkre tette. No de hát kezdő még, majd jobban fog menni csak a lámpaláz muljon el.

Pénteken, szeptember 9-én „1848. a hadak utja“ Verő György látványos szinmüve adatott jó sikerrel.

Szombaton, szept. 10-én „A nebántsvirág“-ot Hervei kedves operettéjét játszták, melyben Denise szerepét Barts Aranka a tőle megszokott kedvességgel, elevenséggel adta. Igen jó volt Celechi a Tábori Emil kezében; játéka kifogástalan, alakitása jó, az első felvonásban előforduló kettősüket megkellett ismételni. Itt meg kell jegyeznünk, hogy kár a szinházba kutyát vinni, mert első sorban nem szabad, másod sorban ily komikus epizód is ismétlődhetik, mint ez alkalommal történt, hogy a szinpadon előadott énekrészekbe beleugat a kutya

Vasárnap, szept. 11-én az országos gyász miatt a szinház zárva maradt.

Hétfőn, szept. 12-én „Ali baba“ gyermekelőadásként került szinre, de biz abba a gyereksereg gyéren vett részt a gyász miatt.

Kedden, szept. 13-án a „Boszorkányvár“ ismételtetett sikerült előadással, de kevés közönség előtt.

Szerdán, szept. 13-án „A helyettes“ Vilchelm Damuch és Georges szerzők vigjátéka, Sajó Géza jutalmául került szinre. — A darab frivolitásban gazdag, sokszor arczpiritó jelenetekkel és megjegyzésekkel füszerezve, mink csodálkozunk, hogy Sajó épen ezt választotta jutalomjátékául, mely nem kisvárosi szinpadra való, mert ennek közönsége nem gyönyörködik az ily fajta pikans dolgokban. Az előadás, leszámitva azt, hogy Tábori sokszor tulzott és Lorándi nagyon reá szorult a sugóra, türhető volt.

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t e vármegye alispáni hivatalától.

Arlejtési hirdetmény.

19736/1898. sz. A vármegyei székház hivatalos helyiségeinek fütésére 1898/99-ik évben szükségelt s a rimaszombati vármegyei székház udvarára beszállitandó 320 köbméter, felerészben első osztályu hasábos cserfa-, második felerészben első osztályu hasábos bükkfa-, esetleg pedig felerészben első osztályu hasábos cserfa-, másik felerészben első osztályu hasábos tölgyfának árlejtés utján való beszerzésére határidőül folyó évi *október hó 1-ső* napjának d. e. 10 órája ezennel kitüzetik.

Felhivatnak ennélfogva vállalkozni kivánók, hogy a fentkitüzött határidőig zárt ajánlataikat az alispáni hivatalnál annyival is inkább saját érdekükben beadni el ne mulasszák, mivel a kitüzött határidőn tul elkésve beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1898. évi szeptember hó 6 án.

Alispán helyett:

Lukács Géza, főjegyző.

A rimaszombati kir. törvényszéki elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

1529/1898. sz. A vezetésem alatti kir. törvényszéknél kinevezés folytán üresedésbe jött s szabályszerü illetményekkel javadalmazott aljegyzői állásra a nagyméltóságu m. kir. Igazságügyminiszter ur folyó évi szeptember 14-én 3525. I. M. E. sz. alatt kelt rendelete alapján ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivom a pályázni kivánókat, hogy életkorukat, elméleti képzettségüket, nyelvismereteiket, eddigi alkalmaztatásukat és hadkötelezettségi viszonyaikat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket a birói ügyv. szabályok 5. §-ának megfelelően ezen hirdetménynek a „Budapesti Közlöny“ hivatalos lapban való harmadszori megjelenésétől számitandó 2 (két) hét alatt hozzám annál bizonyosabban nyujtsák be, mert az elkésetten, vagy nem szabályszerü uton érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1898. évi szeptember hó 15 én.

Tomcsányi, kir. tvszéki elnök h.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Magán-hirdetések.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltetnek, — fekete, fehér és szines, — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállitva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek. — **Henneberg G. selyemgyárai** (cs és kir. udvari szállitó) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

Kérje

The Continental a Bodega Company.

világhirü spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb füszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utcza sarkán, a Gentry-Casinoval szemben.

Szülők figyelmébe.

Van szerencsém a t. szülők és gyámok tudomására hozni, miszerint a helybeli polgári leányiskola és főgimnázium igazgatói megengedték az intézeteik növendékeinek, hogy a folyó **szeptember hó 19-én megkezdendő**

tánczanitási tanfolyamon

részt vehetnek, miért is tisztelettel felkérem az illetőket, kik gyermekeiket vagy gyámoltjaikat a táncz oktatásában részesiteni ohajtják, addig is lakásomon azokat naponta d. e. 10—12-ig és d. u. 4—6 óráig előjegyeztetni.

A t. szülők és gyámok pártfogó jóakaratát kérve, vagyok

Rimaszombat, 1898. szeptember hó 14-én.

kiváló tisztelettel

DOBRÁNSZKY JÁNOS,
okl. tánczanitó.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban a Kossuth-utcza 11. sz. a. lakás, mely két utczai és egy udvari szobából, alkovennel, előcsarnok, konyha, kamara, cselédszoba, pincze, fatartó, padlás és mellékhelyiségekből áll, — azonnal bérbe vehető. — Tudakozódhatni a tulajdonos **dr. Gaál Gusztávnál** Tornallyán vagy **id. Szlávy Frigyesnél** Rimaszombatban.

Szagtalan és nyomban száradó

Christoph-fénylack törvényesen védve

Franz Christoph F. C. Prag-Berlin

Kérjünk valódi Christoph-fénylackot.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtattassanak, mivel a **kellemetlen szag** és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestéknek és az olajlakknak sajátja, **elkerültetik.** Emellett a használata olyan egyszerü, hogy kiki maga végezheti a mázolást A palló nedves tárgygyal feltörülhető anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

szinezett szobapalló-fénymázt,

sárgásbarna és **mahagonibarnát,** mely akár csak az olajfesték födi be a pallót s egyuttal fényt is ad — Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy uj pallóra. **Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást** stb; van azután

tiszta fénymás (szinezetlen)

uj pallókra és **parkettre,** mely csupán fényt ad. Különösen parkettre s olajfestékkel már bemázolt egészen uj pallókra való.

Csak fényt ad, ennélfogva nem födi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyszög mtr (két középnagyságu szobára való) 5 frt 90 kr., vagy 9½ márka

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a czégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több, mint **1850 éve létező gyármányt** sokfelé **utánozzák** és hamisitják, s sokkal rosszabb, s gyakran a czélnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba

CHRISTOPH FERENC,

a valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója.
Prága, K. Berlin.

Kapható: **Rimaszombatban:** Braun Zsigmondnál. — **Losonczon:** Illavsky Jánosnál. — **Besztercebányán:** Novák Lajosnál — **Salgó-Tarjánban:** Grönfelder M-nél. 11—12

„A Pallas nagy Lexicona“

I—XV. kötet, teljesen uj, még használva sem volt, 50 frtért eladó.

Nyomdász tanonczul

egy 13—14 éves, magyarul helyesen irni és jól olvasni tudó fiu felfogadtatik.

Egy füszer- és vegyesáru-

kereskedés Rimaszombat igen élénk forgalmu helyén szabad kézből azonnal eladó.

Felvilágositás e lap kiadójánál nyerhető.

Hirdetmény.

266. sz. — Alólirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhirré teszi, hogy a tornallyai kir. járásbiróság 1898. évi V. 373. számu végzése következtében vagyonbukott Roth József csődügyében a csődieltár 849—1033. t. sz. a. összeirt activ követelésekből még kint levő 3601 frt 71 kr. értékü activ követelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tornallyai kir. járásbiróság V. 373/98. számu végzése folytán Putnokon, a városházánál leendő eszközlésére 1898. évi **szeptember hó 23-ik** napjának d. e. 9 órája határidőül kitüzetik s ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivattatnak meg, hogy:

1. Az activ követelések tételenként bocsáttatnak árverés alá, azon tételek azonban, melyekre a részletenkénti árverés esetleg sikertelen marad, a tételenkénti árverés befejezése után csoportositva együttesen fognak kikiáltatni s eladatni.

2. Az árverés tárgyát képező követelések fennállása s behajthatóságáért a csődtömeg szavatosságot nem vállal.

3. Hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. tcz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Tornallyán, 1898. évi szeptember hó 8-án.

Záborszky Sándor, kir. bir végrehajtó.

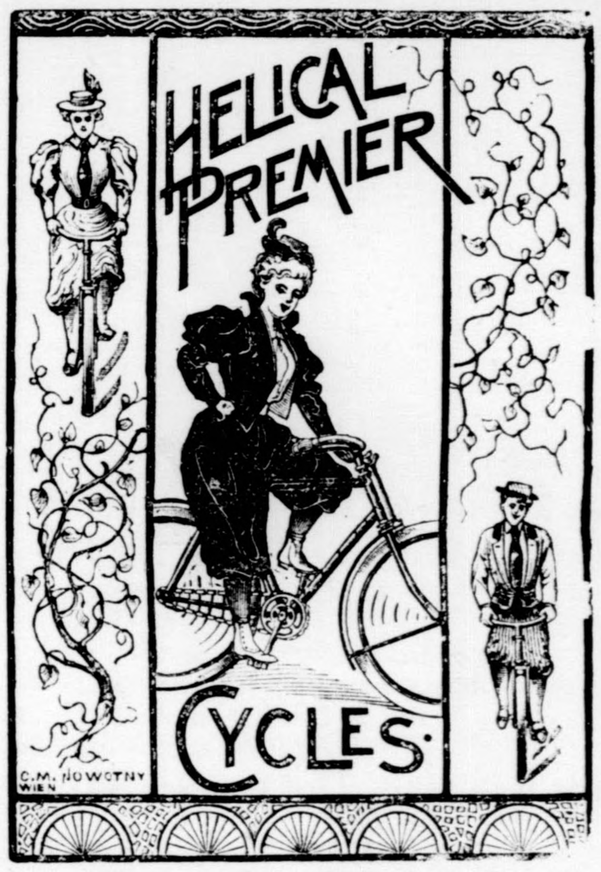

The Premier Cycle Co Ltd.

(Hillman, Herbert és Cooper.) 16—22

Gyárak: **COVENTRY.** (Anglia) **EGER.** (Csehország) **DOOS.** (b. Nürnberg)

Évi előállitás: 60.000 kerékpár.

Képes árjegyzék: ingyen és bérmentve.

KOHN ALBERT fakereskedő Rimaszombat.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, miszerint nagy és igen **előnyös** bevásárlásaim folytán raktáram **túl lett halmozva faanyagokkal** és ennek folytán az eddigi áraimat **jóval olcsóbbra leszállitottam,** miről nalam a tisztelt vevőközönség bármikor **meggyőződhet.**

Egyszersmind a nagyérdemü közönség figyelmébe ajánlom, hogy nálam mindenkor gazdasági gépek, eredeti Gubicz-ekék, kátrány-lemezek, zsaluzsányi cserép és téglák, salgó-tarjáni és czenteri kőszenek, tölgyfapallók és kerítéshez való tölgyfa oszlopok és mindennemü mezőgazdasághoz szükséges anyagok **igen jutányos árban részletfizetésre is** kaphatók.

Egyben tudatom a nagyérdemü közönséggel, hogy az 1831-ben alakult és **143 millió o.-m. é. kor.** alaptőke és készpénzbeli tartalékok felett rendelkező

cs. kir. szabad. triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali)

gömörmegyei főügynökségét birom, és az előforduló mindennemü **tűzbiztositást,** épületek-, takarmány- és aratási készletekre, ugyszintén törzsbiztositásokat és egyéb ingóságokat nálam a **legolcsóbb dijtételek** mellett biztositásra elfogadok.

Elfogadok továbbá **életbiztositásokat** minden módozat szerint, valamint **jég- és baleset ellen való biztositásokat a lehető legolcsóbb és legjobb feltételek** mellett.

Magamat a n. é. vevőközönség figyelmébe ajánlva és eddigi szives pártfogásukat megköszönve maradtam

teljes tisztelettel

KOHN ALBERT, fakereskedő
és az Assicurationi Generali gömörmegyei főügynöke.

11—26

Rimaszombat, 1898. Nyomatott **Rábely Miklós** könyvnyomdájában